

ที่ สค 0001/ 15

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
128 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. 10400

๗ มกราคม 2552

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง "แนวทางการใช้ประโยชน์จากภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น"

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง "แนวทางการใช้ประโยชน์จากภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น"

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีที่มีประสิทธิภาพ สร้างความเป็นรูปธรรมให้ผู้เสียภาษีเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้กลับคืนมาจากการเสียภาษี นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเป็นการเพิ่มพลังการคลังให้แก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นได้นำมาพัฒนาระบบการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่นต่อไป

สภาที่ปรึกษาฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 24/2551 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2551 ได้พิจารณาผลการศึกษาของคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ และมีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านท่องเที่ยวที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนและท้องถิ่น โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. มาตรการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น

1.1 รัฐควรปรับปรุงโครงสร้างระบบภาษีและการจัดเก็บภาษีใหม่ทั้งระบบทุกประเภทภาษี โดยรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่ ลดขั้นตอน ลดภาระของประชาชนผู้เสียภาษีไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ตลอดจนปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี ให้ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้น และควรให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีได้โดยตรงเพิ่มขึ้น

1.2 รัฐควรสร้างมาตรฐานและข้อกำหนดการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนเช่นเดียวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยพื้นที่เดียวกันต้องเก็บในอัตราเดียวกันมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อป้องกันการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมของท้องถิ่น

1.3 รัฐควรจัดหาคณะบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญมาเป็นคณะที่ปรึกษาเพื่อสร้างความพร้อม เพิ่มความรู้และศักยภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม โดยจัดในลักษณะคณะเคลื่อนที่เร็ว ลงไปปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ร่วมกับท้องถิ่น โดยเข้าร่วมเป็นทีมงานอย่างน้อย 3 เดือน ไม่ใช่เพียงการฝึกอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ให้เท่านั้น

2. มาตรการเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณจากภาษีค่าน้ำท้องถิ่น

2.1 รายได้ที่จัดเก็บโดยหน่วยงานในพื้นที่โดยตรง ควรมีการกำหนดสัดส่วนที่ให้อำเภอท้องถิ่นสามารถหักเก็บไว้ในสัดส่วนที่เหมาะสมก่อนนำส่งส่วนกลาง

2.2 รายได้ที่จัดเก็บโดยหน่วยงานส่วนกลาง ควรกำหนดสัดส่วนการจัดสรรให้พื้นที่อย่างชัดเจน โดยนำข้อมูลการจัดเก็บตามศักยภาพแต่ละจังหวัดมาใช้ประกอบการพิจารณา ทั้งนี้อาจจัดสรรตามสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP (Gross Provincial Product) ของแต่ละจังหวัด

3. มาตรการใช้ประโยชน์ของภาษีเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและการท่องเที่ยวของท้องถิ่น

3.1 รัฐควรกำหนดสัดส่วนการนำเงินงบประมาณไปใช้ประโยชน์ ให้ตรงกับสัดส่วนของภาษีที่เก็บได้ เช่น สัดส่วนที่เก็บได้จากด้านท่องเที่ยว ควรใช้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในสัดส่วนที่เหมาะสม ส่วนที่เหลือจึงนำไปพัฒนาในเรื่องอื่นๆ เพื่อให้ผู้เสียภาษีเกิดความรู้สึกถึงประโยชน์ของการเสียภาษีของตน

3.2 รัฐควรสร้างกลไกการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์จากงบประมาณท้องถิ่น ในรูปของคณะกรรมการ โดยมีสัดส่วนของผู้เสียภาษีในคณะอย่างน้อย 1 ส่วน ใน 3 ส่วน (สาขาธุรกิจที่เก็บภาษีได้สูงสุด 10 อันดับแรกร้อยละ 50 สาขาอื่นๆที่เหลือร้อยละ 50) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และตรงกับการประกอบธุรกิจในพื้นที่ โดยทดลองนำร่องในจังหวัดที่มีความพร้อม เพื่อศึกษาข้อดีข้อเสียในการดำเนินการ ก่อนปรับแก้ไขข้อบกพร่องและขยายการดำเนินการให้ครอบคลุมต่อไป

4. มาตรการสนับสนุน

4.1 รัฐควรเร่งผลักดันให้ออกกฎหมายรายได้ท้องถิ่น โดยมีการกำหนดโครงสร้างให้ครอบคลุมส่วนต่างๆ ให้ครบวงจร เพื่อใช้ในการปฏิบัติได้จริงและสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนอย่างโปร่งใส

4.2 รัฐควรเร่งประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจ และข้อมูลเกี่ยวกับระบบภาษี และการจัดเก็บภาษีแก่ผู้เสียภาษีโดยเฉพาะภาษีท้องถิ่น เพื่อให้เห็นถึงความคุ้มค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของการเสียภาษี และการได้กลับคืนโดยตรงอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีธุรกรรมในพื้นที่ใดต้องดำเนินการเสียภาษีภายในพื้นที่ที่ตนตั้งสถานประกอบการอยู่

4.3 รัฐควรดำเนินนโยบายด้านภาษีให้ชัดเจน และส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบบริการประชาชนในด้านต่างๆ เพื่อให้องค์กรท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 รัฐควรเร่งผลักดันร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ของกระทรวงการคลัง และสร้างความตระหนักในเรื่องของสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมกระทบกับพื้นที่โดยตรง

4.5 รัฐควรจำแนกงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวให้ชัดเจน แทนการแฝงในภารกิจอื่น เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ตรงและสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาและการสร้างรายได้ท้องถิ่นที่มาจากการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการเสียภาษีของธุรกิจท่องเที่ยว

4.6 รัฐควรส่งเสริมให้ชมรมหรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมช่วยในเรื่องของการท่องเที่ยวท้องถิ่น

(รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้สภาที่ปรึกษาฯ ทราบในโอกาสแรกด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโคทม อารียา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. 0-2612-9222 ต่อ 211

โทรสาร 0-2612-9152-3

ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง
“แนวทางการใช้ประโยชน์จากภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการให้บริการ
ด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น”

1. ความเป็นมา

ที่ผ่านมาการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้นำมาซึ่งรายได้เข้าสู่ประเทศจำนวนมาก โดยสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวเป็นอันดับหนึ่งก็คือ สถานที่ท่องเที่ยว ความโดดเด่นและหลากหลายของวัฒนธรรมพื้นบ้าน ความสวยงามของธรรมชาติ และความเป็นมิตรของคนไทย จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบที่ตามมาคือ แหล่งท่องเที่ยวเกิดการเสื่อมโทรมจากการใช้โดยไม่ได้รับการดูแลและฟื้นฟู เช่น ขยะสิ่งปฏิกูล แหล่งน้ำเน่าเสีย อากาศเสีย และฝุ่นละออง เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้กระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สภาพความเป็นอยู่ของสังคม และทรัพยากรทางธรรมชาติของไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ดังนั้นหากประเทศไทยยังมีเป้าหมายที่จะใช้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อนรายได้ของประเทศต่อไป ก็จำเป็นต้องแสวงหามาตรการต่างๆ นำมาใช้เพื่อดูแลและฟื้นฟูธรรมชาติ ซึ่งเป็นแหล่งบริการการท่องเที่ยวของไทยให้ยั่งยืนอย่างเหมาะสมและจริงจัง ซึ่งแนวทางหนึ่งที่ได้รับความสนใจในปัจจุบัน คือ แนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีที่มีประสิทธิภาพ และตรงวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามฐานที่มาของภาษีนั้นๆ สร้างความเป็นรูปธรรมให้ผู้เสียภาษีเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้กลับคืนมาจากการเสียภาษี นอกจากนั้นยังเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเป็นการเพิ่มพลังการคลังให้แก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นได้นำมาพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การฟื้นฟูทรัพยากรทางธรรมชาติและรายได้อื่นๆ เช่น นำไปพัฒนาบุคลากรและธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ การพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวแบบครบวงจร การพัฒนาศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ รวมถึงการสร้างอาชีพและรายได้กับชุมชนในท้องถิ่น เป็นต้น

คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ ได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับ “แนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีสันับสนุนการพัฒนากระบวนการให้บริการด้านท่องเที่ยวของท้องถิ่น” เพื่อระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ใน

ปัจจุบันในการสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านท่องเที่ยวและการฟื้นฟูพัฒนาท้องถิ่น นำเสนอต่อสภาที่ปรึกษาฯ และคณะรัฐมนตรีต่อไป

2. การดำเนินงาน

- 2.1 ประชุมคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ เพื่อกำหนดประเด็น วัตถุประสงค์ เป้าหมาย การศึกษา รูปแบบและวิธีการศึกษา
- 2.2 ประชุมคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 ประชุมหารือระหว่างคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการและหน่วยงานเกี่ยวข้อง เรื่อง แนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านท่องเที่ยวของท้องถิ่น เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2551 ณ สภาที่ปรึกษาฯ
- 2.4 จัดการสัมมนาระดมความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านท่องเที่ยวของท้องถิ่น” เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2551 ณ โรงแรมเรดิสัน กรุงเทพฯ
- 2.5 ประชุมคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ เพื่อยกร่างความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง “แนวทางการใช้ประโยชน์จากมาตรการด้านภาษีสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านท่องเที่ยวของท้องถิ่น”
- 2.6 จัดส่งร่างความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าว ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง 5 หน่วยงาน คือ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกระทรวงการคลัง
- 2.7 ประชุมคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ เพื่อปรับปรุงร่างความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าว ก่อนนำเสนอเข้าพิจารณาในคณะกรรมการสภาที่ปรึกษาฯ และสภาที่ปรึกษาฯ ต่อไป

3. ผลการศึกษา

3.1 ปัญหาด้านอุปสรรคการจัดเก็บภาษี

3.1.1 ขาดการบูรณาการร่วมกันเกี่ยวกับองค์ความรู้ การทำความเข้าใจการจัดเก็บภาษี และการนำไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ระหว่างผู้เสียภาษี ผู้เก็บภาษี ผู้นำภาษีไปใช้ในพื้นที่

3.1.2 การเสียภาษีนอกพื้นที่ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่ไม่ได้รับเงิน ส่วนแบ่งภาษีร้อยละ 5 มาพัฒนาท้องถิ่น เช่น ผู้เสียภาษีทำธุรกิจในจังหวัดระยอง ยื่นเสียภาษี ที่สำนักงานในกรุงเทพฯ เพราะในกฎหมายในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ให้เงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บได้ในจังหวัดใดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด หักร้อยละ 5 เพื่อมาพัฒนาจังหวัด

3.1.3 การจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมไม่มีความชัดเจน ขึ้นอยู่กับผลกระทบทรัพยากรใน ท้องถิ่น เช่น การจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม เมื่อสภาพสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย รวมทั้งกฎหมายด้าน สิ่งแวดล้อม ไม่เอื้อประโยชน์ในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.1.4 ชุมชนกับผู้ประกอบการขาดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดปัญหา กับชุมชนและผู้ประกอบการขึ้น เช่น โรงงานอุตสาหกรรมปล่อยสารพิษออกมาทำให้ชุมชนได้รับ ผลกระทบ รวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ด้านข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับมลภาวะสิ่งแวดล้อม อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการต่อต้านจากประชาชน

3.1.5 ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีได้บางชนิด แต่การจัดเก็บภาษีตัวใหม่ๆ จะต้องมี กฎหมายรองรับ

3.1.6 ขาดความชัดเจนของกฎหมายในส่วนการกำหนดอัตราภาษีให้ท้องถิ่นจัดเก็บ อาทิ ภาษีโรงแรมที่ท้องถิ่นจัดเก็บในอัตราไม่เกินร้อยละ 3 ซึ่งเป็นช่องว่างก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ในแต่ละท้องถิ่นและก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนต่างๆ

3.2 ปัญหาการใช้ประโยชน์ของมาตรการด้านภาษี สนับสนุนการพัฒนาระบบการให้ บริการด้านท่องเที่ยวของท้องถิ่น

3.2.1 ท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการและพัฒนาระบบ การให้บริการในท้องถิ่น โดยเฉพาะการท่องเที่ยว มุ่งเน้นแต่การสร้างสิ่งปลูกสร้าง และระบบ สาธารณูปโภค เช่น ถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

3.2.2 การนำเงินงบประมาณไปใช้ของท้องถิ่น ขาดการศึกษาข้อมูลและคำนึงถึง ที่มาของรายได้ว่ามาจากกิจกรรมด้านใด ในสัดส่วนเท่าไร และควรนำไปใช้ประโยชน์ตามฐานที่มา ของรายได้ในสัดส่วนเท่าไร

3.2.3 ขาดกลไกการตรวจสอบการนำเงินงบประมาณในส่วนของงบท้องถิ่น มาใช้ประโยชน์ให้ตรงกับกิจกรรมและความต้องการของประชาชนและมีประสิทธิภาพ

3.2.4 ขาดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชุมชนในขั้นตอนการจัดทำแผนงบประมาณประจำปีของท้องถิ่น

3.2.5 ผู้เสียภาษี โดยเฉพาะผู้ประกอบการท่องเที่ยว รู้สึกไม่ได้รับประโยชน์จากภาษีที่เสียไป

4. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “แนวทางการใช้ประโยชน์จากภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น”

4.1 มาตรการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น

4.1.1 รัฐควรปรับปรุงโครงสร้างระบบภาษีและการจัดเก็บภาษีใหม่ทั้งระบบทุกประเภทภาษี โดยรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่ ลดขั้นตอน ลดภาระของประชาชนผู้เสียภาษีไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ตลอดจนปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี ให้ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้น และควรให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีได้โดยตรงเพิ่มขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถนำรายได้มาพัฒนางานบริการประชาชนในพื้นที่ได้โดยตรง ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เนื่องจากโครงสร้างภาษีและงบประมาณที่ใช้ยังมีลักษณะสนับสนุนระบบรวมศูนย์อำนาจ ไม่ใช่ลักษณะสนับสนุนการกระจายอำนาจ โดยพิจารณาเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของราชการส่วนกลางจากการเป็นหน่วยงานด้านกำกับและควบคุมให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านองค์ความรู้เพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการของท้องถิ่น

4.1.2 รัฐควรสร้างมาตรฐานและข้อกำหนดการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนเช่นเดียวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยพื้นที่เดียวกันต้องเก็บในอัตราเดียวกัน มาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อป้องกันการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมของท้องถิ่น

4.1.3 ภาครัฐควรจัดหาคณะบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเป็นคณะที่ปรึกษาเพื่อสร้างความพร้อม เพิ่มความรู้และศักยภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม โดยจัดในลักษณะคณะเคลื่อนที่เร็ว ลงไปปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ร่วมกับท้องถิ่น โดยเข้าร่วมเป็นทีมงานอย่างน้อย 3 เดือน ไม่ใช่เพียงการฝึกอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ให้เท่านั้น

4.2 มาตรการเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณจากภาษีคืนสู่ท้องถิ่น

4.2.1 รายได้ที่จัดเก็บโดยหน่วยงานใดในพื้นที่โดยตรง ควรมีการกำหนดสัดส่วน

ที่ให้ท้องถิ่นสามารถหักเก็บไว้ในสัดส่วนที่เหมาะสมก่อนนำส่งส่วนกลาง เพื่อให้นำไปพัฒนา กิจกรรมของท้องถิ่นเพื่อให้สามารถแข่งขันได้

4.2.2 รายได้ที่จัดเก็บโดยหน่วยงานส่วนกลาง ควรกำหนดสัดส่วนการจัดสรรให้พื้นที่ อย่างชัดเจน โดยนำข้อมูลการจัดเก็บตามศักยภาพแต่ละจังหวัดมาใช้ประกอบการพิจารณา ทั้งนี้อาจจัดสรรตามสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP (Gross Provincial Product) ของแต่ละจังหวัด

4.3 มาตรการใช้ประโยชน์ของภาษีเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและการท่องเที่ยว ของท้องถิ่น

4.3.1 รัฐควรกำหนดสัดส่วนการนำเงินงบประมาณไปใช้ประโยชน์ ให้ตรงกับ สัดส่วนของภาษีที่เก็บได้ เช่น สัดส่วนที่เก็บได้มาจากด้านท่องเที่ยว ควรใช้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ในสัดส่วนที่เหมาะสม ส่วนที่เหลือจึงนำไปพัฒนาในเรื่องอื่นๆ และหากสัดส่วนที่เก็บได้มาจากการ เกษตรก็ให้ดูแลเรื่องการเกษตรก่อน เป็นต้น เพื่อให้ผู้เสียภาษีเกิดความรู้สึกถึงประโยชน์ของการ เสียภาษีของตน

4.3.2 รัฐควรสร้างกลไกการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์จากงบประมาณท้องถิ่น ในรูปของคณะกรรมการ โดยมีสัดส่วนของผู้เสียภาษีในคณะอย่างน้อย 1 ส่วน ใน 3 ส่วน (สาขาธุรกิจที่เก็บภาษีได้สูงสุด 10 อันดับแรกร้อยละ 50 สาขาอื่นๆที่เหลือร้อยละ 50) เพื่อให้เกิด การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และตรงกับการ ประกอบธุรกิจในพื้นที่ โดยทดลองนำร่องในจังหวัดที่มีความพร้อม เพื่อศึกษาข้อดีข้อเสียในการ ดำเนินการ ก่อนปรับแก้ไขข้อบกพร่องและขยายการดำเนินการให้ครอบคลุมต่อไป

4.4 มาตรการสนับสนุน

4.4.1 เร่งผลักดันให้ออกกฎหมายรายได้ท้องถิ่น โดยมีการกำหนดโครงสร้าง ให้ครอบคลุมส่วนต่างๆ ให้ครบวงจร เพื่อใช้ในการปฏิบัติได้จริงและสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน อย่างโปร่งใส

4.4.2 รัฐควรเร่งประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจ และข้อมูลเกี่ยวกับระบบภาษี และการจัดเก็บภาษีแก่ผู้เสียภาษีโดยเฉพาะภาษีท้องถิ่น เพื่อให้เห็นถึงความคุ้มค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของการเสียภาษี และการได้กลับคืนโดยตรงอย่างเป็นทางการ รวมทั้งกำหนดให้ ผู้ประกอบการที่มีธุรกรรมในพื้นที่ใดต้องดำเนินการเสียภาษีภายในพื้นที่ที่ตนตั้งสถาน

ประกอบการอยู่ เพื่อนำรายได้ไปใช้สนับสนุนการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในกิจการที่เสียภาษีโดยตรง

4.4.3 รัฐควรดำเนินนโยบายด้านภาษีให้ชัดเจน และส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบบริการประชาชนในด้านต่างๆ เพื่อให้องค์กรท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4.4 รัฐเร่งผลักดันร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ของกระทรวงการคลัง และสร้างความตระหนักในเรื่องของสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมกระทบกับพื้นที่โดยตรง

4.4.5 ควรจำแนกงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวให้ชัดเจน แทนการแฝงในภารกิจอื่น เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ตรงและสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาและการสร้างรายได้ท้องถิ่นที่มาจากการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการเสียภาษีของธุรกิจท่องเที่ยว

4.4.6 ควรส่งเสริมให้ชมรมหรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น ให้มีส่วนช่วยในเรื่องของการท่องเที่ยวท้องถิ่น
